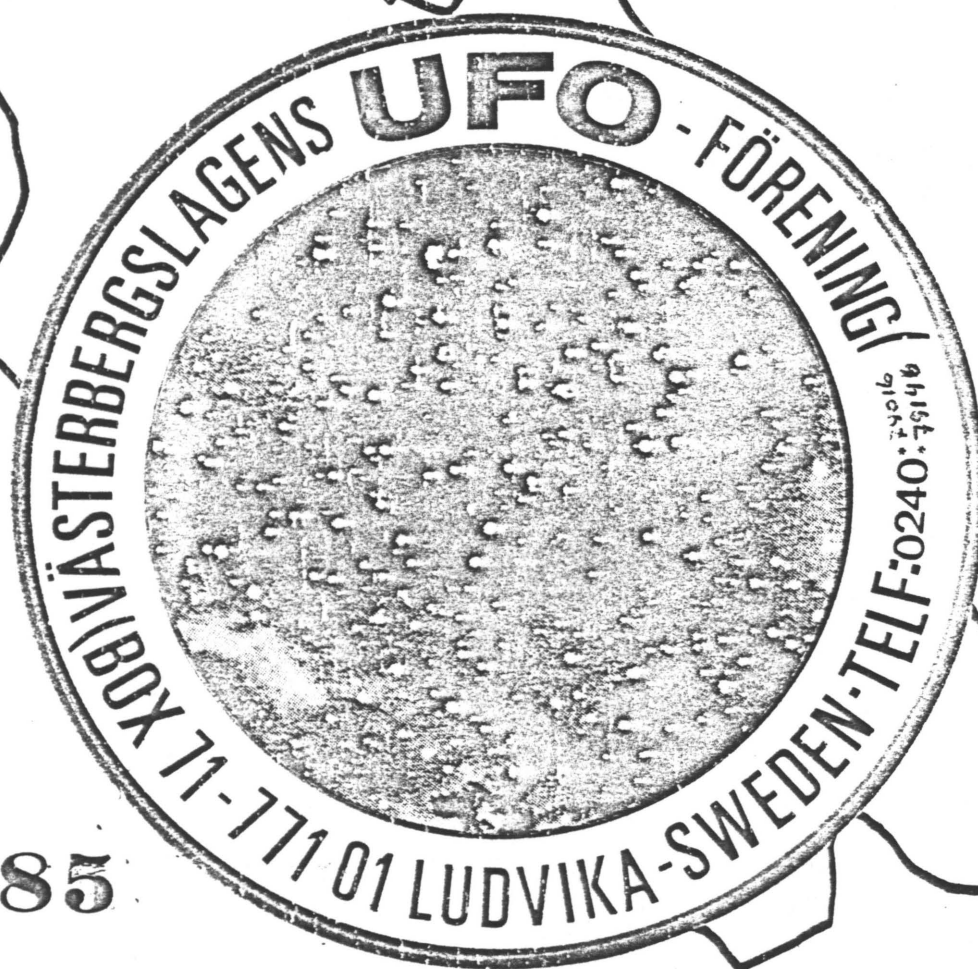

VÄSTERBERGSLAGENS

UFO

nr 3 1985

NYTT

2

UFO-NYTT är en tidskrift för medlemmar inom
Västerbergslagens UFO-förening.
UFO-NYTT utkommer 4 gånger per år.

FRÅN REDAKTIONEN

Vi får önska alla läsare välkommen tillbaka från semestern
utvilade och bruna. Sommaren går nu mot mörkare tider
och som vi hoppas klara och molnfria kvällar så vi får något
intressant att titta på.

Detta nummer består mest av rapporter från jan-85 när den
stora UFO-vågen gick över Dalarna.

Det finns också en artikel om bortförande av jordmänniskor-
och varför.

Undersökningsgruppen har varit i Hessdalen och lämnar
från denna resa en utförlig rapport.

Om Du ser något som verkar konstigt på himlavalvet så ring
Undersökningsgruppen 0240/79146 eller 0240/80082.

Du som vill vara med i tidningen t. ex med artiklar, berättelser,
eller något som rör det område vi sysslar med så skriv till
Västerbergslagens UFO-förening Box 71 771 01 Ludvika

Tala om för andra att denna tidning finns så fler kan få läsa den.
Ge en penumeration på tidningen i Julklapp till någon Du vet
är intresserad.

I redaktionen: Bernt Berglund, Monica Eriksson, Ingvar Kjällving.

Medlemskap för 1986 40:- kronor

Under 16 år 25:- kronor

Adress: Box 71 771 00 Ludvika

Redan i September då vi kom hem från vår första resa var vi överens om att vi skulle göra om den - om UFO fenomenen fortsatte vill säga..... Kanske skulle vi då ha tur inte bara med vädret utan också ha turen att få se något av dessa omtalade UFO fenomen. Då Gunnar Senbom från Säter visade sina magnifika bilder, som han tog av dessa UFOfenomen i Hessdalen i April, ja då blev vi verkligen eld och lågor... Det är faktiskt de bästa bilder som tagits däruppe och bevisligen pågår faktiskt en UFO aktivitet i Hessdalen även under den ljusare delen av året. Tidigare har våren och sommaren varit väldigt lugn på UFO fronten. Sagt och gjort, vi planerade in resan till den 9/5 -85. Vi som deltog i resan var: Gudrun Andersson, Johan Kinneryd, Börje Eggestad, Conny Persson, Gunnar Senbom, IngMarie Strömberg samt schäferhunden Nicole.

Här följer en dagbok från resan.....

TORSDAGEN 9/5.

Det pirrade nog lite i magen på oss allihop den morgonen. Äntligen!!! Solen sken och våren verkade äntligen komma. Strax efter klockan 13 startade vi från Smedjebacken i vår hyrda röda buss. Hessdalen nästa..... Humöret var på topp hela vägen och skämten var många. Vi stannade och sträckte på benen med jämna mellanrum och korvkiosken i Funäsdalen fick lite extra klirr i kassan när vi stannade där. Redan när vi passerade norska gränsen började blickarna dras mot skyn. Det var fortfarande rätt ljust när vi vid 22 tiden nådde Hessdalen. Det var betydligt mer snö där än hemma. Våren var ovanligt sen även där. Vägar som normalt brukade vara bara vid den tiden gick knappt att ta sig fram pulsan på. Först styrde vi kosan upp på Aspåskjölen där Gunnar skulle slå upp sitt tält. Han valde att bo där med sin hund. Vi övriga hade hyrt en stuga på andra sidan dalen och vi skulle ha kontakt med varandra via walkie talkie. Vi for ner till Lars Lillewold som vi hyrt stugan av. Han var lite betänksam hur vi skulle ta oss upp på fjället utan skidor, av vägen syntes nämligen inte ett spår. Stugan låg ca $3\frac{1}{2}$ km upp på fjället och "vägen" ringlade sig som en serpentin uppför. Vi lät inte avskräcka oss utan började vår långa vandring vid 23 tiden, fulla med packning. Det var skare med lössnö under, och vartannat steg sjönk man ner till knäna. På många håll var det vatten under snön så man var snart genomblöt. Snödjupet var mellan en halv och en meter och på fjället bildas ju drivor så vartenda steg var en överraskning hur djupt man skulle sjunka. Efter första svängen var vi inte fullt så optimistiska och efter andra var man färdig att ge upp. Sakta men säkert tog vi oss uppför i allafall under många stön, utrop och ord ej lämpliga för tryck. Efter vad som tycktes en hel evighet hittade vi en röd stuga. Vi jublade men glädjen blev inte långvarig, -nyckeln passade inte!!! Fel stuga...trava vidare... De allra sista krafterna rann ut precis då vi hittade rätt stuga vid halv tvåtiden. Det var en grann samling som tumlade in genom dörren. Det var att göra en brasa i kaminen och hänga upp kläder och stövlar på tork. Då vi satt vid bordet med varsin mugg hett kaffe så hojtade plötsligt Gudrun till. Hon såg något på himlen som stack iväg som en blix. Det gick så fort så hon hann inte uppfatta vad det var. Trots detta var det ingen som orkade med något spanande mot skyn utan vi kröp ner i sovsäckarna och slocknade allihop direkt.....

4
FREDAGEN 10/5

Vaknade redan vid 7 tiden. Solen sken och vi hade verkligen fint vid vår stuga, även om vi var tvugna att klättra upp en bit för att få den bästa utsikten. Efter frukosten gick vi ut och orienterade oss lite. Försökte att få kontakt med Gunnar men det lyckades dessvärre inte. Det blev inga långa promenader den dagen utan vi stannade i närheten av stugan. Vilade en stund på eftermiddagen för att spara på krafterna. Vi upptäckte då att vi inte var de enda som bebodde stugan. Hörde ett prasslande och krafsande och vid kontroll upptäckte Gudrun att hennes knäckebröd haft matgäster. Det var möss som vi delade husrum med. Det låg också en Gästbok där som det var kul att läsa i. Det var många UFO föreningar - både norska och svenska som övernattat där. En del hade sett UFO och en del inte. Frammot kvällen mulnade det på och det såg riktigt oroväckande ut ett tag. Trots detta hade vi fin utsikt från våran utsiktspunkt. Den låg bara ca 150 meter från stugan. Vi spejade och spejade men tyvärr inga UFO..... Var ute till ca 1.30, då vi hade rådslag om huruvida vi skulle stanna i stugan nästa dag eller inte. Vi bestämde att det nog var bäst att försöka ta sig nerför morgonen därpå. Det hade nämligen börjat regna lite och molnen var oroväckande mörka. Eftersom snön redan var så blöt var vi rädda att det skulle bli stora problem att ta sig fram om vi väntade. Det porlade på avstånd, och vi beslutade försöka komma iväg redan vid 4 tiden medan snön var som hårdast. Vi slocknade andra dagen utan att sett skynten av något UFO...

LÖRDAGEN 11/5

Vaknade klockan 6, vi hade försovit oss!!! Det var kanske lika bra det, för lite sömn behöver man allt när man är ute på såna strapatser. Åt en sista frukost i stugan och packade ihop i rasande fart. Det duggade ute och snön var inte så hård som vi hoppats på. Våra farhågor besannades då vi gått 3-400 m och kom till första "hindret". Det var alldeles fullt med vatten över snön (och under med naturligtvis). Man kände sig ganska liten i det ögonblicket. Någon kom på att vi kunde låna några bräder som fanns vid en stuga alldeles bredvid och försöka gå på. Johan som hade snöskor fick gå först och lägga ut plank åt oss andra. När vi stod alla 4 på en plank lade han en ny framför o.s.v. Så höll vi på tills vi var över. Det tog lite tid och såg säkert väldigt komiskt ut, men vi kom över tillslut torrskodda. Det tog lika lång tid att gå ner som att ta sig uppför. När vi väl var nere var det bara att byta om till torrt och få något att släcka törsten med. Då vi gick till Lillevold för att betala passade han på att visa några foton av Alan Hynek från hans besök i Januari. Det var med stolthet i rösten som han berättade om dem. Det är ju inte varje dag man får besök av en så känd person. Efter det att vi inhandlat lite förstärkning i byns lilla pittoreska affär åkte vi åter upp på Aspåskjölen. Vi var väldigt nyfikna på om Gunnar sett något från sin fantastiska utsiktspunkt. Vi kunde inte se bort till hans lägerplats från vägen. Johan och Börje som också tänkte sova i tält sista natten tog sitt pick och pack och knatade iväg på en gång för att leta på Gunnar. Vi övriga som hade vårt enda ombyte blött vågade inte riskera att gå ner oss en gång till valde att stanna i bussen. Utsikten är otroligt fin även där. Det var det stället som var vår utsiktsplats vid vår första resa. Efter någon timme kom Börje för att hämta vatten och han kunde då berätta att Gunnar inte heller sett något mystiskt på himlen. Men han var välgäraderad för han hade inte mindre än 8 kameror uppriggade i olika riktningar. Har man lyckats fotografera som han gjort är det klart att man gärna vill ta fler kort, om möjligt ändå bättre. På eftermiddagen gick vi ner till familjen Aspås för att få lite vatten i en dunk. (maken till gott vatten finns inte) Han berättade då om observationen de gjorde på långfredagen. Det var ett silverglänsande föremål i dagsljus.

Alla man pratar med däruppe är väldigt vänliga och hjälpsamma. De berättar villigt fast det måste vara åtskilliga gånger de berättat samma sak. När vi kom tillbaks till bussen vilade vi lite, så gott det gick. (inte alltför bekvämt men vad utstår man inte.) Som på beställning klarnade vädret upp mer och mer framåt kvällen. Till slut var det alldeles klart. Visserligen är det inte lika inspirerande att titta mot skyn den här årstiden när himlen är så ljus. (inget går ju upp mot en gnistrande stjärnhimmel) Men har man läst allt om Hessdalen och vad som händer där så kan man inte undgå att känna en viss spänning när man går där uppe på fjället. Vi gick åtskilliga vändor för att hålla värmen, men tyvärr var vi tvugna att ge upp utan att sett något den kvällen heller. Man brukar åtminstone se en massa flygplan och satelliter men det verkade som allt höll andan medan vi var där..... Till slut satte vi oss i s.k. sovställning med utsikt åt varsitt håll i bussen, och satt så tills ögonen föll ihop. Är man tillräckligt trött sover man tydligen varsomhelst och hursomhelst, men skönt var det inte...

SÖNDAGEN 12/5

Vaknade vid halvsjutiden av att solen sken och det började bli varmt i bussen. Man hade ju slängt över sig allt man kunde uppbringa kvällen före för att inte frysa fast...

Packade ihop och var precis klara då de andra dök upp. De var lite besvikna precis som vi över att behöva åka hem utan att sett något UFO. De hade visserligen observerat ett ljus på himlen vid 1 tiden, som var lite konstigt. Det såg ut som en satellit fast gick lägre än vad en satellit normalt gör. Vad det var låter vi alltså vara osagt.

Visst hade vi väldigt gärna ~~velat~~ sett något, men som Gunnar sa 'då vi åkte: Vi har iallafall försökt, och det är ju inte illa det...

Sen bar det iväg hemåt. -Hem till duschen!!!! Det var inte ett gäng fräscha nyponrosor precis i bussen som ni nog förstår.

Resan hem var ganska jobbig för vi var ganska utpumpade allihop och solen gassade så det blev som en bastu i bussen.

Det var kul att se hur det blev mer och mer vårlikt ju längre ner vi kom.

I Borlängetrakten blev gräsmattorna plötsligt gröna och man kunde se blommor i rabatterna här och var. Då kändes det trots allt skönt att komma hem, och strapatserna uppe under vår fjällvandring kändes redan avlägsna.

Undersökningsgruppens andra Hessdalsresa var till ända.....

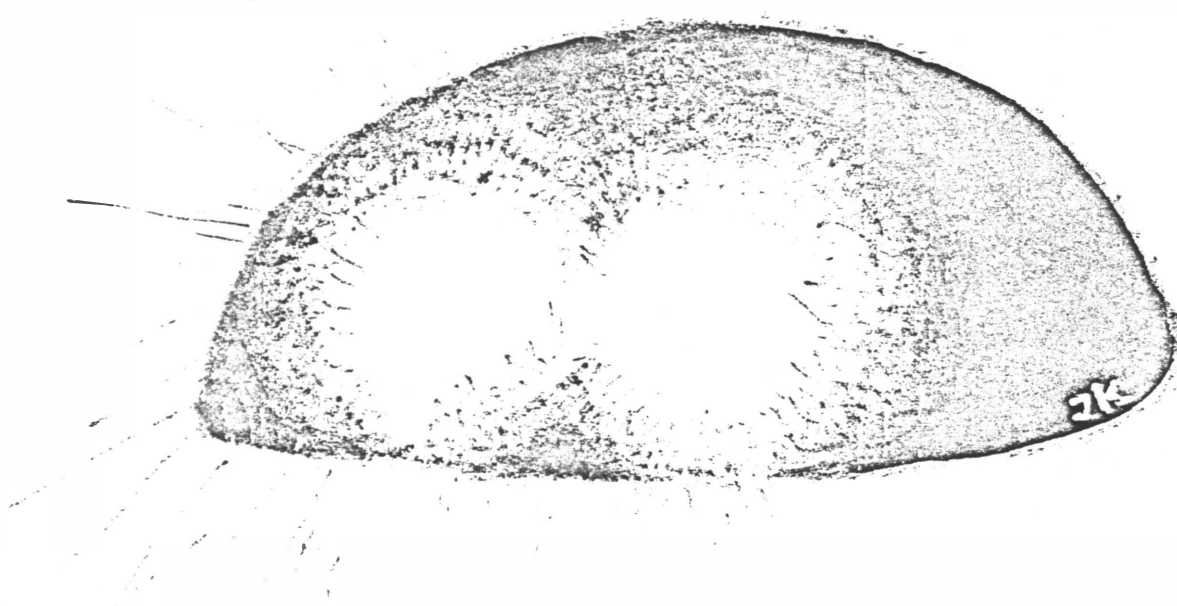
HÄNDELSE UR UFO-VÅGEN I JANUARI

av Johan Kinneryd.

I januari -85 upplevde Dalarna en UFO-våg av icke tidigare skådat slag. Mängder av rapporter strömmade in under några veckor. Kvaliteten på dessa skiftade mycket. Några är dock av mycket hög kvalitet och är dessutom mycket intressanta. Undersökningsgruppen skall här redogöra för några av dessa. De första är speciella, då de inte är särskilt omnämnda i massmedia.

Dagen var onsdagen den 9 januari. Klockan var 20.30. Ungefär en halv timma tidigare hade flickorna i Mockfjärd sett en rött klot flyga iväg över ett kalhygge. Rune Österlund, fotograf på tidningen Dala-Demokraten var på väg i bil från Borlänge mot Falun. Han var ensam. Han visste inget då om flickornas observationer. Han visste inget om de andra observationerna, timmarna innan, heller.

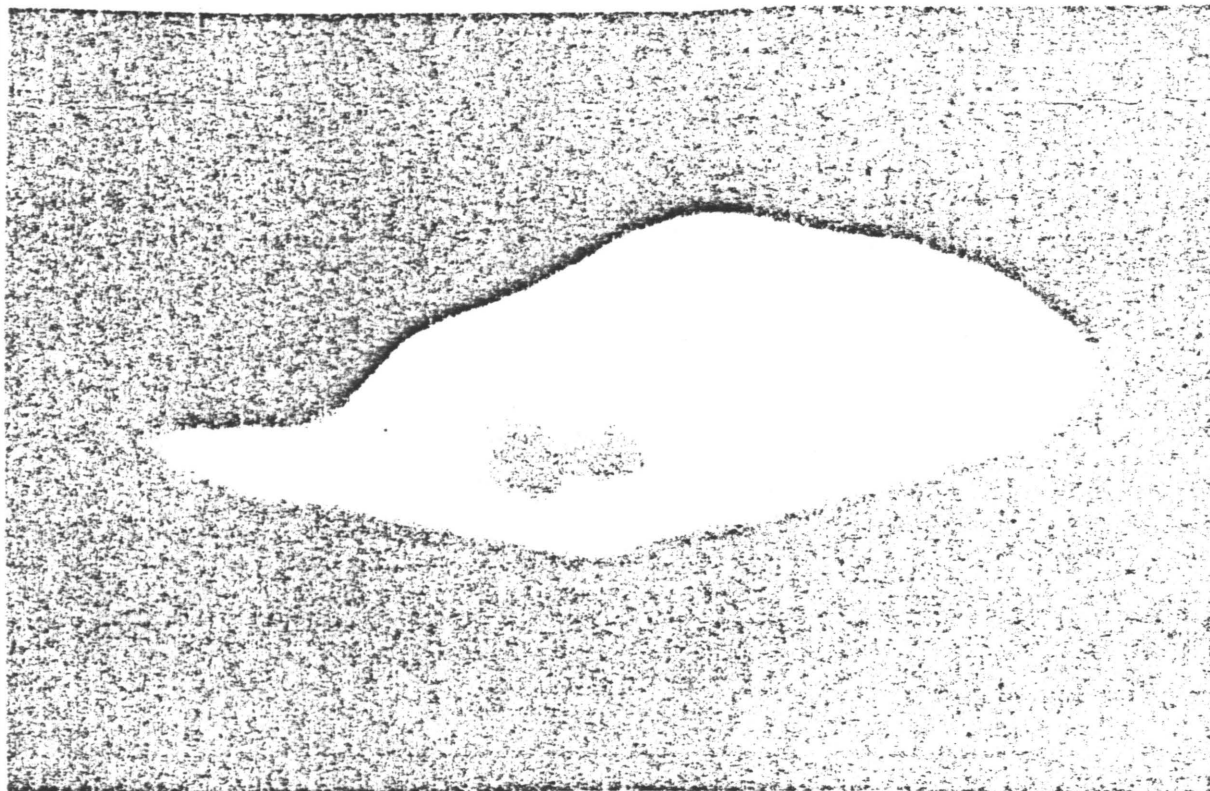
I Karlviksbacken, ca 5 km från Falun fick han se ett enormt ljussken på himlen. Han trodde först att det var det nya Saab-Fairchild-flygplanet han såg. Det var ju i dagarna som det planet satts i trafik från Dala-Airport. Skenet var dock så starkt och så nära marken att han trodde att flygplanet höll på att nödlanda på ett fält intill vägen. I egenskap av fotograf, började han leta efter en plats att stanna bilen på, för att gå ut och fotografera händelsen. Det rädde dock rätt tät trafik på vägen, som var rätt smal på den här platsen. Han fortsatte, och kom allt närmare skenet, som tycktes stå stilla i luften. Efter ca 1 kilometers färd fann han en parkeringsplats utmed vägen. Han stannade bilen, tog kameran och steg ur bilen. Skenet var nu alldeles över honom. Det var så starkt att hela parkeringsplatsen och skogen omkring var upplyst.

Skenet kom från två starka strålkastare som satt tätt intill varandra på en höjd av understigande 100 meter. Runt strålkastarna såg han en gloria av ljus. Bakom glorian kunde han ana något mörkt. Just när han höjde kameran för att som han själv säger, "ta årets bild" sköt plötsligt skenet fast och försvann med ett väsande ljud över sjön Runn.

Rune Österlund tittade sig snopet omkring och fann att han var alldeles ensam på parkeringsplatsen. Trots att trafiken var så tät och att skenet var så starkt hade ingen annan bil stannat upp. Detta upplevde han som mycket konstigt.

Någon bild av skenet fick således han inte. Den dagen. Påföljande dag, när han kom samma väg, vid 19.30-tiden, såg han samma sken, på ungefär samma ställe. Han jagade med bilen på små skogsvägar för att komma närmare. Så nära som dagen innan kom han aldrig, men han lyckades ta en bild denna gång. Denna bild figurerade sedan i Dala-Demokraten dagligen i en veckas tid. Bilden såldes bl a till USA.

Fotografi taget av Rune Österlund, fotograf anställd på Dalademokraten, Taget den 10 januari 1985, vid Kron diket, Falun.

Filmen: Kodak Tri-X, exp 800 ASA
Exponeringstid: 1/60 sek
Bländare: 4
Kopian är kraftigt förstörd från negativet

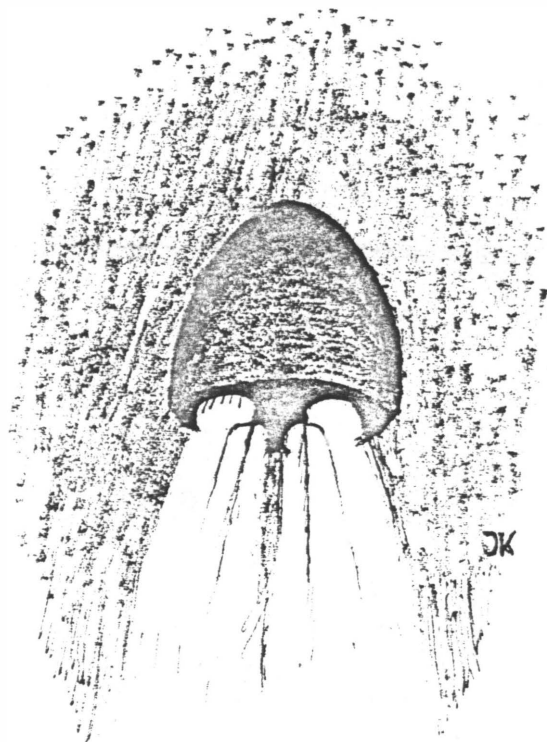
FLER HÄNDELSE UR UFO-VÅGEN I JANUARI

av Johan Kinneryd.

En del observationer var mycket sällsamma. Den märkligaste av alla är nog den som Benny Söderkvist gjorde. Det har mig veterligen inte stått något om den i någon tidning. Observatören ringde det telefonväkteri Radio Dalarna anordnade i samband med UFO-vågen. Intervju och platsundersökning är gjorda av vår allas Gudrun Andersson.

Benny Söderkvist tillbringade i januari några kalla dygn i en stuga på en ö i sjön Mellanvalsan, straxt nordest om Borlänge. Han bodde där ensam, borta från stadens stress. Dagen var den 13 januari. Hans fru och dotter hade just varit ute hos honom med mat. Straxt efter kl 19.30 ringde det på telefonen. Det var hans fru. Hon omtalade att de sett ett föremål på himlen som hade liknat ett halvt ägg till formen. Benny gick då ut och fick se det han också. Det stod stilla över talltopparna på ett berg intill. Föremålet såg faktiskt ut som ett ägg som var avhugget nedtill. På undersidan såg han fyra starka strålkastare som lyste med ett vitt sken. Föremålet rörde sig och flög över stugan. Samtidigt försvann strömmen i huset. Lampor slocknade och elektriska klockor stannade. Telefonsvararen startade utan att samtal kommit in. Ur högtalarna på PRradion och polisradion hördes ett fräsande ljud. Föremålet fortsatte till och stannade över en intilliggande kraftledning. Efter en stund flög det tillbaka till samma plats över berget. Allt detta upprepade sig tre gånger. Varenda gång passerade föremålet över stugan hände samma sak med det elektriska i stugan. Av skenet från strålkastarna såg han att föremålet var silverfärgat. Han hörde ett starkt fräsande ljud från föremålet när det passerade över stugan. Han tyckte nu att det hela började bli otäckt. Han gick in i stugan, låste dörren, och fortsatte att titta inneifrån. Skådespelet höll på i ca 5 timmar då plötsligt föremålet plötsligt satte fart och försvann i östlig riktning med en väldig hastighet. När det försvann ändrade det form och kom att likna ett lysrör.

Berättelsen innehåller några av de klassiska detaljer man ofta finner i närobservationer av detta slag. De elektromagnetiska fenomen som yttrar sig som störningar på radioapparater är en av dessa. En annan är att elnätet slås ut. UFO-fenomens tendens att uppträda i närheten av kraftledningar är välkänt. Anmärkningsvärt är också att observatören hörde ett fräsande ljud från objektet. Samma ljudförnimmelse rapporteras från andra närobservationer denna vecka i januari.

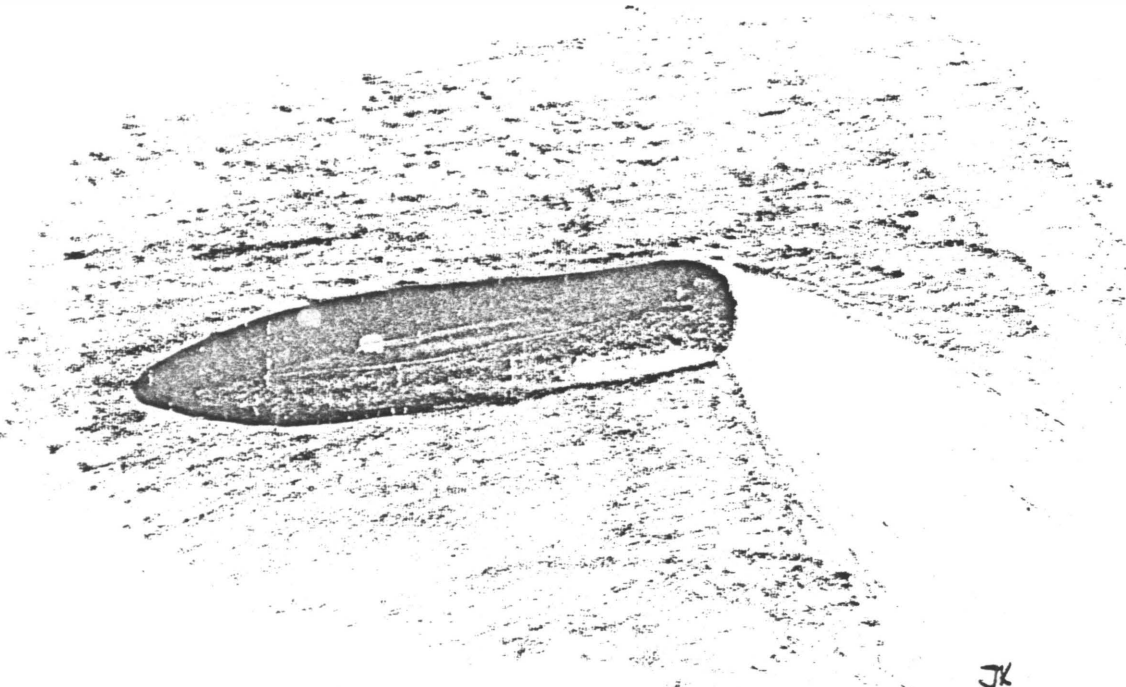
FLER HÄDELSE UR UFO-VÅGEN I JANUARI

av Johan Kinneryd.

Många av de UFO-fall som rapporterades i januari beskriver ett klot eller ett starkt ljussken utan detaljer. Det finns dock rapporter från denna vecka som berättar om andra skådespel på himlen. Göran Söderlund från Falun fick på kvällen den 16. se syner han sent skall glömma. Han hade hört talas så mycket om UFO-fenomenen i Dalarna den senaste tiden. Han ville därför se själv, så han åkte upp till hoppbackarna vid Lugnet. Här har man en storslagen utsikt över Falun med omkringliggande områden. En del människor hade redan samlats när han kom till platsen. Dessa lämnade dock efterhand som kvällen gick. Till slut var han ensam kvar, vilket han senare kom att beklaga.

När han stod och tittade ut över staden såg han något komma och flyga i sakta mak från norr. Det liknade en flygplanskropp utan vingar. Bak-till på kroppen såg han en stark lampa som lyste snett bakåt, nedåt. Själva föremålet lystes upp av lampans skarpa sken. Han såg att det silver- eller aluminiumfärgat. Storleken bedömde han att vara 15-20 meter medan avståndet var ca 1 km. Plötsligt försvann objektet som om lampan bara släcktes. Han hade då sett det i 10-15 sekunder.

En kvart senare såg han en stråle som gick rakt upp i himlen just på den plats där det första fenomenet försvunnit. Strålen var som en raket som startat. Det hela tog 3-4 sekunder. Så var allt borta.

RAPPORT FRÅN UNDERSÖKNINGSGRUPPENS UTREDNING OM UFO-FENOMENEN I DALARNA UNDER JANUARI 1985.

På kvällen den 9. januari hände märkliga saker i Dalarna. Rapporten om oförklarliga ljusfenomen började rasa in på redaktionen hos Dala-Demokraten. De påföljande åtta dagarna stod det att läsa i tidningen om dessa ljusfenomen. Man kunde läsa om dem på löpsedlarna, på första sidorna och ibland på flera sidor inne i tidningen. Sättet att behandla ämnet är, mig veterligen, unikt i svensk press.

Vad är då orsaken till detta ohöjda intresse. För att få lite klarhet i detta skall vi gå tillbaka till den 9. januari.

Upptakten till skrivierna var en artikel om två flickor i Mockfjärd som observerat ett stort rött klot på nära håll. Detta hände mellan kl 19.30 och 20.00. Kl 20.20-20.30 såg tre medarbetare på tidningen egendomliga ljusfenomen strax över deras huvuden. De tre gjorde sina observationer helt oberoende av varandra. Man kan tänka sig den uppståndelse som uppstod på redaktionen när de tre observationer sammanfördes med mockfjärdsflickornas och de massor av människor som ringde till redaktionen, efter uppmaning i tidningen, och berättade om sina.

Det stod om "tefater" i rubrikerna. Fakta är att endast ett vittne har rapporterat om ett skrivliknande objekt. Övriga talar om röda klot, starka strålkastare, ljusbollar etc. Diskussionerna fördes i tidningen och säkerligen folk emellan. Ingen godtagbar förklaring har kunnats getts till det inträffade. Enstaka observationer har kunnats förklaras men den stora massan av rapporter undgår förklaring. En så länge.

Vad har utredningen gett då. Det framkom att under veckan innan den 9. förekom enstaka observationer. På kvällen den 9. steg antalet observationer kraftigt, som tidigare omnämnts. Dagarna efter avtog antalet för att en vecka senare, den 16. åter nå en ny topp. Efter den 16 förekom så gott som inga observationer.

Hos Undersökningsgruppen finns för närvarande 51 rapporter från januari. Av dessa avser 15 observationer gjorda mellan kl 16.45 och 21.30. Detta gör en tidsrymd av fyra timmar och fyrtiofem minuter. Vad mörkertalskoefficienten är kan man bara gissa sig till. Man kan i vilket fall som helst sluta sig till att många människor sett något märkligt på himlen den kvällen. Från den 16. finns det 11 rapporter angående observationer gjorda mellan klockan 16.24 och 21.38, dvs på fem timmars intervall.

Så ett exempel på de rapporter som förekommer. Strax före kl 16.00 den 16. observerade ett flertal av varandra oberoende vittnen ett rött flammmande klot på himlen över Stora Tuna. Klotet färdades mot ost eller nord-ost med ganska god fart trots att det vid tillfället var vindstilla. Ett vittne omtalade att klotet även färdades åt motsatt håll. Under klotet observerades ett flygplan som var på väg att landa på Dala-Airport.

Efter den 16. upphörde rapporterna att komma in. Hade detta ett samband med att vädret försämrades och att molnigheten ökades märkligt. Detta är en av de frågor som nu Undersökningsgruppen har ställt sig.

Mycket arbete återstår. Insamlingsfasen av utredningen är avslutad. Utvärdering av varje rapport har skett. Utredningen består i skrivande stund av 88 sidor A 4. Kvar är bl a arbetet med att följa upp de rapporter som kan utvecklas med fler fakta. Vidare skall rapporterna kodifieras och databehandlas i UFO-Sveriges dator (URD). Det dröjer ännu en tid innan utredningen om UFO-fenomenen i Dalarna i januari 1985 kan läggas till handlingarna.

Johan Hinneryd

BORTFÖRANDE VID BOTUCATÚ

De som brukade läsa FSR för 15 till 20 år sedan minns kanske hur ofta namnet Botucatú i sydvästra Brasilien, staten Sau Paulo, dök upp i UFO-rapporterna, som vi fick från vår dåtida korrespondent Nigel Rimes, själv bosatt i den delen av Brasilien. Resultatet blev att vi publicerade en hel del imponerande fall av kontakter, möten och landningar från sådana platser som Botucatú och Lins och vi minns speciellt att åtskilliga fall ägde rum i närheten av sjukhus eller där sjukhuspersonal var inblandad. Föremålet för det aktuella, högst ovanliga fallet, João Valério da Silva är, lägg märke till det, även han anställd vid ett sjukhus som vaktmästare.

För detaljerna i det här nya fallet är jag skyldig Dr. Luciano Stancka e Silva ett stort tack. Han har levt och arbetat i Botucatú-trakten de senaste tio åren. Så fort jag fick höra talas om fallet skrev jag till Dr. Luciano och bad honom undersöka fallet och skriva en rapport till mig. Detta var mycket tursamt, som det visade sig, eftersom han var en av de personer som först såg João Valério efter händelsen. Det följande är hans summering av de sanna händelserna. Detaljerna har ofta blivit avsevärt förvrängda då de behandlats av pressen.

João Valério da Silva (38) är gift och han och hans fru har 3 barn i åldern 20, 15 och 7 år. (Närvaron av dessa barn i hemmet bör uppmärksammas i samband med andra fenomen som vi kommer att rapportera längre fram).

BORTFÖRANDET

Omkring kl. 01.50 natten till den 29 nov. 1982 fick João plötsligt ont i magen. Han kunde inte komma på någon orsak till plågorna, som t.ex. svårsmält kvällsmat eller dylikt. Därför gick han upp till att ta en ta-

blett och gick in i köket för att få lite vatten, men fann att vattnet var avstängt, varför han öppnade bakdörren och tog lite vatten från en diskbänk som står där.

När han står intill diskbänken fick han höra ett ljud bakom sig, vilket han beskrev: "liknande ljudet från en Volkswagen som går på tomgång". Han vände sig om och blev omedelbart bländad av ett mycket starkt bländande ljus under vilket framträdde något som liknade en plattform eller en hiss, i vilken han observerade en mänsklig gestalt. Gestalten kom fram och förde honom in på plattformen innanför ljusskenet, vilket sedan förde dem upp i en liten "vestibul" där det fanns flera varelser.

João Valério beskrev varelserna som 1.90 långa, klädda i åtsittande overaller som täckte varenda del av kroppen med hål endast för ögonen och munnen. Han lade märke till att de bar tumväntar, d.v.s. tummen för sig och de övriga fingrarna tillsammans.

Runt utrymmet fanns ett säte eller bänk utmed väggen och på ett ställe på väggen såg han något som tycktes vara en gestalt i form av en kvinna. Han hörde hur två av varelserna samtalade, men han begrep naturligtvis ingenting av vad de sa. Han lade emellertid märke till att tonen i deras röster var helt olik den mänskliga tonen.

De satte ned honom på bänken. Han var fruktansvärt rädd och höll huvudet nerböjt och visste inte var han var eller vad som skulle hända med honom. Han sade att rummet var helt upplyst men kunde inte, trots att han försökte, se vad ljuset kom ifrån, då det tycktes komma överallt ifrån.

KVINNAN

Sedan de två varelserna pratat en stund lämnade de rummet och han påstod bestämt att de tycktes gå rakt genom väggen, vilket gjorde ett djupt intryck på honom.

Efter några minuter kom en kvinna in till honom på samma vis genom

13

väggen. Hon var mörkhyad, verkade vara omkring 20 år, mycket vacker, med långt svart hår som nådde nedanför axlarna. Hon var helt naken. Då han såg den okända kvinnan och dessutom inte visste var han var eller hur han kommit dit, blev han ännu räddare.

3

Han satt stilla och stirrade på kvinnan. Han sa att hon såg ut som en normal kvinna, med normala bröst, yttre könsorgan etc. och var mycket attraktiv.

Han följde henne med blicken när hon gick tvärs över rummet och tog upp en y-formad sak. Sedan kom hon emot honom och lade sin högra hand mot hans vänstra kind. Det förefaller som han just vid det tillfället förlorade medvetandet för sen minns han ingenting mer.

HITTAD AV SIN FAMILJ

Vid 5-tiden på morgonen fann João's hustru och en 20-årig dotter honom liggande på rygg, medvetslös, omkring 4 meter från diskbänken, där han stått före händelsen. De fann honom helt naken, medan han tidigare haft shorts, en skjorta, slippers, sin klocka med klockkedja med en billig medaljong på. Hela hans kropp täcktes av någon sorts olja och det fanns ett cirkelrunt märke på vänstra delen av bröstet med tydliga skrapmärken inuti. Hans tillhörigheter låg staplade bredvid honom på marken. Detta inkluderade hans shorts som var indränkta i olja, samt hans automatiska "Orient-klocka" som hade stannat på 04.20.

Med vissa svårigheter lyckades de båda kvinnorna få in honom i huset. Han var iskall, varför de gav honom en varm dusch, dels för att få bort oljan och dels för att få värma upp honom. Undan för undan kom han till medvetande och vaknade sakta upp ur sin dvala, men var tydligen svårt chockad. Sedan kände han ett starkt behov av att berätta för någon vad han upplevt, varför de tog honom till den lokala radiostationen, där hans skador undersöktes.

DEN MEDICINSKA UNDERSÖKNINGEN OCH DR. LUCIANOS RAPPORT

Betr. skadorna kunde läkaren inte fastställa hur han fått dessa märken på kinden. Då läkaren undersökte hans könsorgan fann han en del märken på hans penis.

Dagen därpå fördes João till dr. Lucianos mottagning där han fick berätta om sina upplevelser för dr. Luciano och en annan läkare som var närvarande. Båda undersökte märkena på hans bröst men kunde inte fastställa vad som orsakat dem, om det var av ett hårt föremål, eller om det var åstadkommet med naglar. Han klagade över smärtor på höger sida av bröstet där märkena fanns. " Runt dessa märken fanns en ring av blåmärken" fastslog dr. Luciano och hans kollega.

Dagen därpå besökte min kollega och jag João Valério i hans hem och undersökte platsen där hans hustru hittat honom. Omkring 1 meter från platsen står ett träd och vi fann att dess löv var brända, speciellt löven uppe i toppen.

För att följa upp detta konsulterade jag en agronom som arbetar vid den agronomiska fakulteten på UNESP och bad henne titta på trädet och komma med sina synpunkter. Hon undersökte bladen och vi kunde båda två konstatera att några av bladen var "rostade" till hälften medan den andra halvan var oskadd.

Enligt hennes åsikt skulle inte en vanlig eld kunna åstadkomma dessa skador. Hon tog med sig några prover för att titta närmare på dem i ett mikroskop.

PRESSKRIVERIER

Plötsligt invaderades Botucatis av pressfolk som ställde frågor och gjorde sitt bästa för att förvränga Joãos ursprungliga beskrivning av upplevelsen. De tog med honom till huvudstaden São Paulo för att han skulle

vara med i ett TV-program (Bóia Noite Brasil, TV Bandeirante, kanal 7 i Rio de Janeiro) - ett program som omfattar hela nationen. Han stannade där tillräckligt länge för att medverka i programmet och återvände sedan hem.

DR. LUCIANOS UNDERSÖKNING AV JOÃO VALÉRIOS BAKGRUND

Dr. Luciano träffade João igen 15 dagar efter händelsen och fann till sin förvåning att märkema på bröstet fortfarande fanns kvar, helt oförändrade. I sin rapport till mig skriver han: "En normal skada av den här typen skulle ha varit borta nu, men inte den här. Den fanns där fortfarande. Från det ögonblicket beslöt jag mig för att undersöka Joãos bakgrund." Dr. Lucianos rapport fortsätter: "Som vi tidigare nämnt hade João 3 barn, nämligen en 20-årig dotter och 2 söner, 15 resp. 7 år gamla. Han dricker inte och är religiös. Han är ingen "lustigkurre". Däremot har upplevelsen gjort honom nedstämd och fyllt hans ansikte med bekymrade veck. Han har aldrig tidigare hört talas om flygande tefat och hans eget förflutna är helt "rent".

I det här stadiet frågade jag mig själv: "Varför just João Valério?". Vad var det för speciellt med honom? I mina många besök hos honom vann jag familjens förtroende i mina försök att besvara dessa frågor.

POLTERGAIST-FENOMEN I HUSET

Bland de mest intressanta saker jag kom på, var det faktum, att under samma månad, nov. 1982, men före den här aktuella händelsen, hade poltergaist-fenomen uppträtt i hans hus.

De mest imponerande och skrämmande av dessa fenomen var händelsen med gasspisen. Vid åtskilliga tillfällen då de alla var församlade i vardagsrummet hade de känt att det luktade gas från köket och gått ut dit och upptäckt att alla gaslågorna, till och med den för ugnen, var tända.

16

Det hade även inträffat andra saker varvid bl.a. porslin hade krossats och andra konstiga fenomen. Vid ett sådant tillfälle stod João tillsammans med sin 15-åriga son i köket och en vattenkastrull med locket pålagt stod och kokade på spisen. Plötsligt lyftes locket sakta uppåt tills det var ca $\frac{1}{2}$ meter upp i luften ovanför kastrullen. Sedan vändes locket helt om och sänktes sakta nedåt igen tills det låg upp och nedvänt på kastrullen. Anmärkningsvärt är att efter det här "bortrövandet" av João upphörde alla dessa poltergeistfenomen.

Uppslaget, att kunna söka något slags paranormalt fenomen i händelsen kom från min vän Flávio Pereira, den välkände brasilianske UFO-undersökaren. Det var till honom jag översänt Joãos oljeindränkta shorts för att han skulle låta några vänner till honom undersöka dem vid São Paulo polisens tekniska avdelning.

DR. LUCIANOS SLUTSATSER

En av de saker som först kom mig att tvivla på Joãos historia var hans påstående att det inte fanns något vatten i köket vid den tidpunkten. Men när jag kontrollerade den saken fick jag reda på att det varit ett avbrott i vattenleveransen just den natten. Avbrottet hade varat ända tills morgonen.

" Enligt min uppfattning är João Valérios allmänna psykologiska profil sådan, vilket jag även försökt få fram i min rapport, att det torde vara helt omöjligt för honom att kunna fantisera ihop en historia så detaljrik som den han relaterat här. Den paniska förskräckelse som han och hans familj visade strax efter händelsen kan absolut inte ha varit spelad eller påhittad. Märkena på hans kind och på hans penis, det brännskadade trädet och de oljeindränkta shortsens - allt detta är tungt vägande bevis för att något utöver det vanliga har inträffat.

För att återgå till nuet, sex månader efter händelsen, kan jag be-

rätta att det fortfarande händer mycket intressanta saker med João Valerio med UFO:s och andra parapsykologiska fenomen inblandade. Jag skall skriva och berätta om de sakerna snart.

Betr. oljan på shortsen har jag ännu inte fått besked om analysen. Slutligen måste man hålla i minnet att här, i och omkring Botucatú har ofta rapporter flutit in om flygande föremål och ljus uppe i skyn från olika delar av staden. Det finns speciella platser söder om Botucatú där mångfärgade starka ljussken setts av praktiskt taget hela den lokala befolkningen. Vi undersöker även detta och kommer så småningom att skriva en rapport."

Detta är innehållet i dr. Lucianos rapport om händelserna i Botucatú men han fortsätter att ringa till mig regelbundet om fallet och det verkar som om João Valerio blivit bortrövad åtskilliga gånger och han påstås även att ha börjat bota eller "hela" folk.

Dr. Luciano själv är emellertid inte förvånad över att mannen verkligen fått sådana helande krafter och tror att dessa upptäckter helt enkelt är "personlighetsändring", vilken tycks hända med många av de som upplevt ett bortförande.

Betr. de oljeindränkta shortsen som jag sände till São Paulópolisen måste jag tyvärr meddela att de rapporterats som "bortkomna".

UTGIVARENS KOMMENTAR

Som i så många fall visar det här bortförandet (vilket ägde rum inte långt från den plats där det berömda fallet A.V.B. ägde rum) flera likheter med A.V.B.-fallet vad beträffar det bländande ljusskenet, farkostens innerbelysning, som tycktes komma från väggarna och innertak etc., men det finns även uppenbara skillnader, som t.ex. längden på varelserna. João sa att mannen var 1.90 m lång, med andra ord helt "normal" ur vår synpunkt. Han nämnde inte längden på kvinnan. I A.V.B. -fallet kan vi fastslå att A.V.B. själv

18

är 1.64 m. Hans bortförare syntes vara c:a 1.55 m och hans "flickvän" c:a 1.35 m lång.

Betr. de poltergeistiska fenomenen är den klassiska förklaringen den att ungdomar i pubertetsåldern ofta är närvarande och på något sätt inblandade som källor till en mystisk kraft som frigörs. Man kan fastställa att João Varlerio har en 20-årig dotter och en 15-årig son, vilka båda tillhör rätt kategori, speciellt naturligtvis den unga menstruerande flickan.

Första bilden: Halleys komet

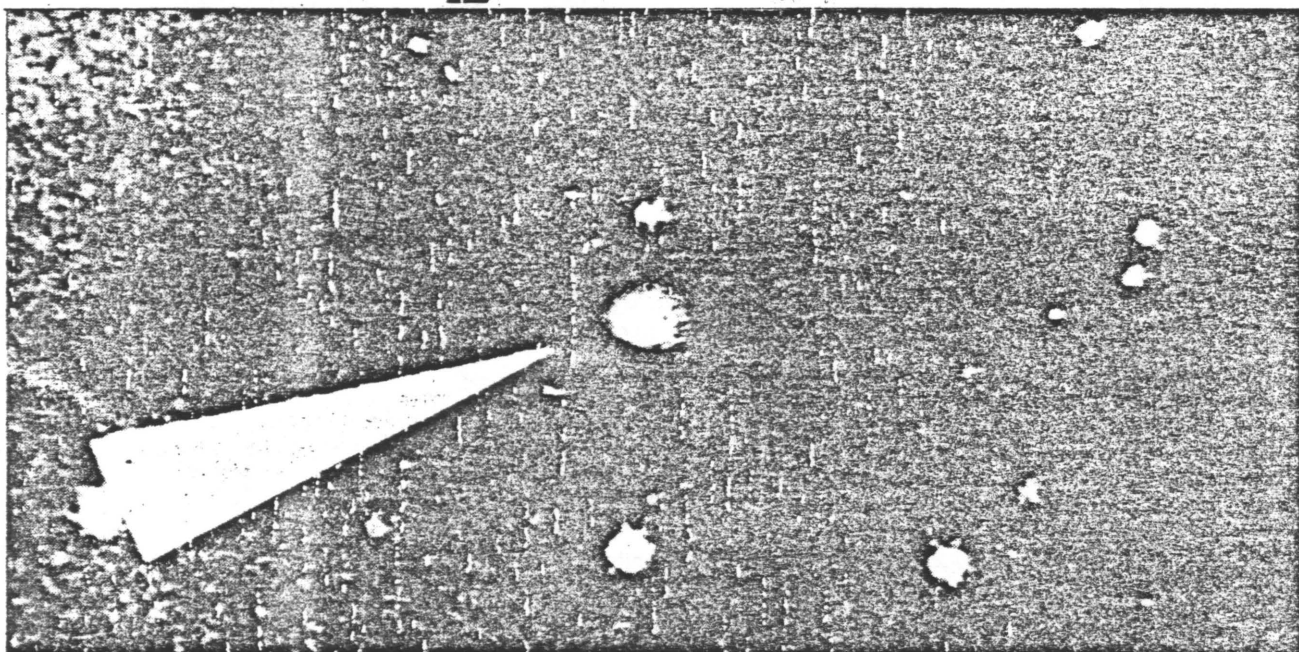

Foto TSUTOMU SEKI

Första bilden av Halleys komet togs av en japansk amatörastronom. Kometen ses vid pilspetsen.

Nu kan vi se Halleys komet igen. Det är 76 år sedan sist.

Kometen, uppkallad efter den engelske 1600-tals astronomen Edmund Halley, ska nu för första gången undersökas ordentligt. Fyra rymdsonder är på väg för att genskjuta den.

Bilden ovan är en av de första bilder som tagits på Halleys komet. Den är tagen i år vid ett japanskt rymdobservatorium.

Halleys komet är sägenomspunnen. Den har bland annat sagts förutsäga jordens undergång. Men den är helt ofarlig för jorden. Närmare jorden än halva avståndet till solen kommer

den inte.

Halley räknade ut att "hans" komet kan ses från jorden var 76:e år. Förra gången var 1910. Den här gången kommer den att härbevakas av fyra rymd-

sonder, två sovjetiska, en japansk och en europeisk, Giotto.

Giotto kommer att vara närmast, 500 kilometer räknar man med.

In i svansen

Den skall in i kometens "svans" och göra mätningar. Den skall också sända tevebilder av kometens yta.

Men tiden Giotto har på sig är knapp, blott några timmar. Annars kommer våldsamma skurar av stoftpartiklar med hastigheter på

uppemot 70 kilometer per sekund att förstöra Giotto-sonden.

Det enorma uppbudet av astronomer som ska studera kometen hoppas få revolutionerande kunskaper för kometvetenskapen.

Bäst kommer Halleys komet att synas på södra halvklotet, men den kommer även att kunna ses här i Sverige. Det krävs dock att man har tillgång till teleskop. I april nästa år kommer den att finnas i sitt läge närmast jorden.

DAN MAGNEROT

FÖLJER "BORTRÖVARE" ETT SPECIELLT MÖNSTER ? NÅGRA REFLEKTIONER OCH UPP-
TÄCKTER KRING ETT FÖRBRYLLANDE FENOMEN

Ja, det gör de definitivt. Jag har under flera år studerat och jämfört fall av bortrövande och närkontakter och kunnat dra bestämda slutsatser. För det första tillhör de bortrövade en begränsad grupp av människor. Nittio procent av dem är unga människor, friska, enkla personer. Merparten manliga. De flesta har inte trott på UFO:s före sina omskakande upplevelser. Vi hittar emellertid sällan biskopar, militärer (av högre rang), politiker eller vetenskapsmän bland dessa. De få vi kan finna där utgör undantagen som bekräftar regeln.

För det andra börjar de bortrövade att använda paranormala krafter, vilka de uppenbarligen redan tidigare haft i något slags "larv"-stadie.

Här stöter vi på det gamla problemet med hönan och ägget. Blev dessa bortrövade utvalda för att de hade denna förmåga eller har denna förmåga kommit fram efter att de valts ut att bortrövas ?

För det tredje har vi i flera fall funnit att den bortförda på ett dunkelt sätt vet att " han måste göra någonting ", men vad och när kommer han inte ihåg. Inte ens den djupaste tillbakagång under hypnos kan forcera denna spärr. Denna " order " är gömd långt inne i det undermedvetna, effektivt spärrad därinne.

Dr. Leo Sprinkle, som fört hundratals bortrövade tillbaka i minnet och sannolikt är en av de få levande människor som vet mest om dylika störningsfenomen, har sagt att dessa UFO-nauter " gör de män och kvinnor som de rövar bort till kosmiska medborgare ". (En optimistisk syn på problemet, vilken jag delar med en viss grad av reservation).

FALLET PRÓSPERA MUÑOZ

Jag arbetar för närvarande med det fängslade fallet Próspera Muñoz, en kvinna som bor i Gerona (nord-östra Spanien) vilken efter 30 år med sina

minnen utplånade, nu börjar minnas lite undan för undan, en kontakt med " utomjordingar " som följdes av ett bortförande som hon upplevde då hon var 7 till 8 år gammal och bodde i Jumilla, Murcia (syd-östra Spanien).

Det var när hon läste om ett likadant fall i en av mina böcker som hennes gömda minnen löstes ut.

FSR har tidigare haft en artikel om fallet (i vol. 29 nr 4) och jag förbereder just en artikel om fallet som kommer att publiceras i sinom tid. Próspera Muñoz vet alltför väl att hon måste komma ihåg "någon-ting", en order som hon fick när hon var en liten flicka. Men vi fann samma "blockering" i hennes medvetande då dr. Francisco de Asis Rovatti och jag försökte hypnotisera henne.

ETT FALL I BLICKPUNKTEN

FSR publicerade nyligen ett fall som perfekt illustrerar vad jag sagt här ovan om medelåldern på de bortrövade. En man, 77 år, som fiskade på kanalbanken intill Aldershot blev inbjuden att gå ombord på en farkost av 2 främmande varelser. När den äldre mannen kommit in i farkosten blev han dock avvisad av dem, "därför att du är för gammal och bräcklig för våra avsikter."

Alla fall som jag beskrivit i en av mina senaste böcker handlar om unga personer: Barney och Betty Hill (Hills var unga 1961 då de blev bortförda i New Hampshire); den chileanske officeraren Armando Valdésj, den brasilianske bonden Antônio Villas Boas, Pascagoula-fallet (en av de 2 amerikaner som bortfördes var mycket ung, den andra av medelålder), Dionisso Llanca i Argentina, Aveley-bortföringen i England, Fortunato Zanfretta i Italien, José Antônio da Silva i Brasilien, Herb Schirmer, den amerikanske polisen och Julio F den spanske idrottsmannen som blev bortförd tillsammans med sin hund i Soriaprovinsen nyligen, vilket orsakade den i särklass längsta utläggningen, vilken så småningom kommer att dyka upp i FSR. Jag vill

också påpeka att detta är ett fall som på måfå valts ut bland hundratals andra som inte kunnat komma med i min bok på grund av utrymmesbrist.

VAD ÄR DET SOM PÅGÅR ?

Vad får man ut av allt detta ? Någon, "ett gäng utomjordiska psykologer" säger Dr. James Harber, professor i maskinteknik vid Carliforniska universitetet i Berkeley - arbetar tydligen mitt ibland oss - dödar och dissekerar kreatur och kidnappar unga och friska människor. Vad är avsikten ? Att göra dem till "kosmiska" medborgare? För att skapa en "femte kolonn" som betjänar dem på den här planeten? För att inpränta något i dem? Den unge amerikanen Bill Hermonn, som bortrövats flera gånger, talar om ett "inskräpande rum" där de placerade honom på ett bord.

BUDSKAPET

Och vad skall vi nu göra med budskapet som dessa bortrövningsfall för med sig ? Dessa budskap visar, enligt Don Elkins och Carle Rycckert som studerat hundratals budskap som man fått såväl av bortrövade som av andra kontakter under en 25-års period, ett klart mönster som löper genom dem.

Julo F. frågade en gång (Naturligtvis telepatiskt) en av de långa utomjordingar som fört bort honom och med vilken han fortsatt att hålla telepatisk kontakt med alltsedan dess, varför de inte kontaktade vetenskapsmän istället för sådana okunniga personer som han. Deras svar är gäckande. De svarade: De mest framstående av era vetenskapsmän når inte ens till tårna, i fråga om vetande, på våra sämsta tekniker.

Kanske kommer vi en vacker dag att finna svaret på gåtan. Men jag undrar hur många bortrövade (som inte ens själva vet om att de blivit bortrövade) finns bland oss ? Kanske många fler än vi i vår vildaste fantasi kan föreställa oss ?

UTGIVARENS KOMMENTAR

Jag tror att den amerikanske undersökaren Budd Hopkins redan med sin fina bok "Förlorad tid" visat oss vad det möjliga svaret på den frågan kan vara och troligtvis är detta svar inte helt odiskutabelt. Jag har all respekt för min utmärkte spanska kollega Antonio Ribera, men jag måste konstatera att jag har om möjligt fler reservationer omkring allt detta än vad han själv synes ha.

Kan vi inte anta att kanske inom en snar framtid alla, eller nära nog alla, har blivit upphämtade, undersökta och programmerade? Sedan om man efter 10 år från nu inte kan finna en enda läsare av FSR, kan vi vara övertygade om att deras arbete är avslutat.

Ytligt sett kommer saker och ting att vara ungefär som idag och den här planeten synes vara fast befolkad av olika varelser, alla kända under beteckningen HOMO SAPIENS. De fysiska anletsdragen är desamma, men de inre egenskaperna har inte längre tillstymmelse av mänsklig kvalite inom sig.

Mystiska ljuspunkter — var det UFO?

— Tre ljuspunkter, likt stjärnor, i rad står lågt på himlen. Plötsligt blir den i mitten större och större. Den exploderar och ett stoftmoln bildas. Strax därefter sticker den övre punkten iväg rakt upp och den undre ner...

Vad såg Björn Ljunggren med sambo från Smedjebacken egentligen på Siljansnäs camping natten till lördag?

Paret hade på kvällen begett sig upp till Siljansnäs. De hade med sig barnen, som skulle få se Sommarland.

Efter mat och TV-tittande somnade barnen. Björn och hans sambo gick ut och tog en promenad.

Vid 00.45-tiden kom de till-

baka.

Då inträffade den märkliga synupplevelsen. Explosionen från en av de tre ljuspunkterna från nordost.

— Punkterna hängde kvar 5—10 minuter, sedan gick allt mycket snabbt när de satte sig i rörelse, berättar Björn.

Teori om ett stjärnfall, avfärdar han.

— Vid stjärnfall brukar det ju bli ett streck efter. Och de här ljuspunkterna lyste inte lika klart som stjärnorna, konstaterar han.

Var det ett slags himlafenomen?

Eller var det rent utav ett UFO?

Synd om de sovande barnen, om det hade varit det senare, för UFO hade förmodligen vida överträffat Sommarland.

Rysk raket?

De tre lysande punkterna på

himlen har setts på flera håll i hela mellansverige natten till lördag.

— Vi har fått in tre rapporter. Någon förklaring kan vi inte ge, men tror att det kan ha rört sig om en raketuppskjutning, kommenterar Gudrun Andersson på Västerbergslagens UFO-förening.

Hon poängterar också att det är bra att folk är observanta och hör av sig. Men hon har också fått mottaga en del onödiga rapporter.

— Jag har fått tre nattliga telefonsamtal om folk som sett Venus den senaste tiden. De är ovana att se Venus, som syns väldigt bra just nu, upplyser Gudrun Andersson.

Venus kan man se i syd-sydvästlig riktning. Det är en stor och ljusstark planet, storlek som en apelsinkärna.

MIKAEL JOHANSSON

DD
95-07-31